

TAJNA POGODBA PROTI JUGOSLOVANSKI DRŽAVI

ŽE DOLLFUSS IN MUSSOLINI STA NAPRAVILA NAČRT ZA SLUČAJ VOJNE Z JUGOSLAVIJO

Sedanji kancler pravi, da mu o pogodbi ni nič znana. — Nova strategična cesta bo vezala Gradec s Celovcem. — V slučaju vojne z Jugoslavijo bo poslala Italija svoje vojaštvo v Avstrijo in odtam proti Ljubljani. — Jugoslavija je prav stori-la, ker ni poslala Madžarski ultimata.

DUNAJ, Avstrija, 2. decembra. — Ko je ogrski ministrski predsednik Julius Goemboes po važnih konferencah s kanclerjem dr. Schuschniggom in podkanclerjem princem Starhembergom odpotoval iz Avstrije, je odesel s seboj tri pare jelenovih rogov. To je poslednji slučaj, da so nesrečni rogati prebivalci gora postali prva žrtev politične krize. Kadar potrebuje Nemčija ogrsko pomoč, strelja nemški poslanik na Dunaju Franz von Papen ogrske divje mrjasce, kadar pa Ogrska vsled jugoslovaskih odkritij potrebuje pomoč Nemčije in Italije, tedaj strelja Goemboes avstrijske jelene.

Evropski vladni krogi pa bi radi vedeli, kaj je Goemboes še več dobil v Avstriji kot pa jelene v štajerskih gorah.

Ogrska, katero je Jugoslavija obdolžila, da je podpirala hrvatske teroriste in je s tem posredno kriva umora kralja Aleksandra, je hotela od Italije in Avstrije imeti zagotovilo, da jo v tem sporu podpirata, kot podpirata ostali dve članici Male antante in Francija Jugoslavijo.

Ako je v tem Goemboes prejel obljubo Avstrije, ni znano. Avstrija z vso vnemo sodeluje z Italijo in Ogrsko, toda drugo vprašanje je, ako je pri volji javno pokazati svojo solidarnost. Kancler Schuschnigg želi to solidarnost z ozirom na neodvisnost Avstrije in podkancler princ Starhemberg jo na pritisk Mussolinija zahteva.

Goemboesov obisk v Avstriji je imel tudi namen dognati, ako je bila med Italijo in Avstrijo sklenjena vojaška pogodba.

Zanesljivi jugoslovanskih viri zatrjujejo, da je bila sklenjena tajna vojaška pogodba med umrlim kanclerjem dr. Dollfusom in Mussolinijem v Riccione. Po tej pogodbi je Avstrija obvezana, da v slučaju vojne nastopi proti Jugoslaviji, Italiji pa dovoljuje, da utrdi veliko avstrijsko strategično cesto, ki jo sedaj grade in ki je znana pod imenom Packstrasse.

Dr. Schuschnigg ni vedel, da obstoji ta vojaška pogodba, dokler mu ni bila po Dollfusovem umoru v avgustu pokazana v Florenci. Schuschnigg je bil tedaj presenečen nad pogoji in pogodbe na največjo Mussolinijevo jezo ni hotel podpisati. Schuschnigg je nato naglo odpotoval na francosko Riviero, ker se je spomnil, da je Francija izposlovala Avstriji posojilo, katerega ji Italija ni mogla dati.

Toda dr. Schuschnigg je prišel zopet v Rim. In Jugoslavija je mnjenja, da se je tedaj Schuschnigg podal in podpisal pogodbo, ki bo v bližnji bodočnosti v tajni seji Bundestaga (parlamenta) predložena v odobritev.

Dela na zadnjih 42 kilometrih Pack ceste se z mrzlično naglico nadaljujejo noč in dan. Cesta je speljana preko štajerskih Alp čez Pack prelaz in bo vezala Gradec s Celovcem. Ta cesta bo velikega strategičnega pomena in bo mogla Italija v zapečatenih vozovih pošiljati orožje in municijo na Ogrsko.

Ako bo Italiji dovoljeno posluževati se te ceste, tedaj bo mogla v slučaju vojne z Jugoslavijo preko Karavank pošiljati svoje čete skozi Avstrijo na planjave proti Ljubljani, mesto da bi jih poslala proti

Za reorganizacijo republikanske stranke

POGAJANJA MED ITALIJO IN FRANCIJO

Italija zahteva pravico, da pomaga Avstriji z vpadom. — Italija želi nekaj francoskih kolonij v Afriki.

Rim, Italija, 2. decembra. — Iz govora zunanega ministra Pierre Laval v poslanski zbornici je mogoče sklepati, da se pogajanja med Francijo in Italijo ugodno razvijajo. Laval bo vsled tega v najbližji bodočnosti obiskal Italijo ter bo zaključil pogajanja. Kdaj se bo to zgodilo, še ni znano, gotovo pa bo kmalu po saarskem plebiscitu.

Najvažnejša vprašanja, ki so zadnja let ločila obe deželi, so bila ugodno rešena in je sedaj z vso gotovostjo mogoče reči, da je sporazum zagotovljen.

Samo en problem stavlja na preskušnjo potrpežljivost in sposobnost pogajateljev, namreč sporazum glede neodvisnosti Avstrije v slučaju, da bi bila Avstrija od kake strani ogrožena. To je zelo kočljivo vprašanje, ker je v neposredni zvezi z odnosaji Italije z Malo antanto v splošnem in posebno še z Jugoslavijo.

Upanje pa prevladuje, da bodo vse te težkoče premagane, vendar pa še obstoji skala, ob kateri se bodo mogoče pogajanja razbila, namreč, ker Italija zahteva, da mora biti italijansko-francoski položaj rešen v celoti.

Velika zapreka v pogajanjih pa je avstrijsko vprašanje. Medtem ko je Francija skoro pri volji dovoliti Italiji, da posreduje v Avstriji, ako bi bila napadena, če bi bilo treba tudi s svojo armado, je temu nasprotna Mala antanta, zlasti pa Jugoslavija. Mala antanta bi vsako vojaško posredovanje v Avstriji smatrala za sovražno dejanje, ki bi izzvalo vojno, kar pa želi Francija za vsako ceno preprečiti. Vendar pa je upanje, da je francoski vpliv v Jugoslaviji dovolj velik, da bo premagana tudi ta ovira.

nepremagljivim naravnim utrdbam Julijskih Alp, ki tvorijo mejo med Italijo in Jugoslavijo.

Najvažnejše sedanje vprašanje je, ako je Italija sklenila z Avstrijo vojaško pogodbo. Prav gotovo je Goemboes na to vprašanje dobil odgovor, katerega pa drugi ne morejo dobiti. Vsled nasprotij med dr. Schuschniggom in princem Starhembergom mogoče pogodba ni bila podpisana, druge okolščine pa kažejo, da je bila podpisana.

Splošno pa se v sedanjem političnem položaju odobruje nastop Jugoslavije, da je to svojo zadevo predložila Ligi narodov, mesto da bi bila Ogrski poslala utimatium. Vendar pa je še vedno nevarnost za vojno in Evropa še ni slišala zadnje besede glede umora kralja Aleksandra.

SOVJETSKEGA VODITELJA SO UMORILI

Tajnik osrednjega odbora komunistične stranke je bil ustreljen. Morilec je bil prijel.

Leningrda, Rusija, 2. dec. Tajnik osrednjega odbora komunistične stranke Sergej Mironovič Kirov je bil umorjen. Neko uradno poročilo pravi, da je Kirova umoril "odposlanec sovražnikov delavskega razreda".

Umor je bil izvršen v sopleh Smolnega zavoda. Morilec se prijel in zaprl.

Kirov je bil prvi važnejši boljševiški uradnik, ki je bil umorjen po boljševiški revoluciji leta 1918, ko je bil ustreljen Uritsky, Nikolaj Ljennin pa je bil tedaj ranjen.

Kirov, ki je bil med prvimi komunističnimi voditelji še pod carji, je bil star 46 let. Leta 1906 je bil aretiran in poslan v ječo, ker je po celi Rusiji razširjal komunistične spise.

Po prestani zaporni kazni je Kirov nadaljeval s komunistično propagando v Irkutsku v Sibiriji.

Ko je Kerenskyjeva vstaja leta 1917 vrgla carsko vlado in so nato pod Ljenninom prevzeli vlado boljševiki, se je Kirov pridružil Trockijevi rdeči armadi ter je služil na raznih frontah, ko so se boljševiki borili proti tujim vpadom.

Ko so bile te vojne končane, je bil Kirov imenovan za tajnika osrednjega odbora komunistične stranke v Azerbajdžanu, nato je postal tajnik komunističnega sveta v Ljeningradu in slednjič tajnik komunistične stranke sovjetskih republik.

BOMBA POŠKODOVALA TRACNICE

Harrisburg, Ill., 2. decembra. — Neznanci so z bombo razstrelili železniški tir, ki vodi proti Peabody premogovniku v Harco. To se je že drugič zgodilo. Kompanija pravi, da so bombo vrgli nezadovoljni premogarji.

ZASLEDOVANJE BANDITOVE ŽENE

Mrs. Gillis se je z obo-roženim moškim peljala v avtomobilu. — Njen oče jo pozivlja, da se poda.

Chicago, Ill., 2. decembra. Tri mesta so poslala 5000 policistov, da iščejo vdovo ustreljenega roparja George Nelsona in njenega spremljevalca, ki sta se v petek zvečer z avtomobilom peljala skozi čikaško predmestje Niles Center.

Policistom je bilo naročeno, da opuste vsako običajno spoštovanje do ženske ter naj se poslužijo orožja, kadarkoli so prepričani, da imajo pred seboj Nelsonovo vdovo Mrs. Helen Gillis, da maščujejo umor zveznih detektivov P. Cowleya in Hermana E. Hollisa.

Zoprno mi je streljati na žensko, — je rekel nek detektiv, — toda ne bom tak kot sta bila Cowley in Hollis, kadar iščem žensko, kot je ta.

Prebivalci Highland Parka so sporočili policiji, da so videli Mrs. Gillis, ko se je peljala v avtomobilu z nekim moškim. Tudi nek lastnik gasolinke postaje je potrdil, da sta pri njem kupila gasolin.

Jacob Behn iz Niles City je povedal policiji, da je v sredini mesta videl avtomobil, v katerem sta na zadnem sedesedelu plavalasa ženska, poleg nje pa moški s strojno puško. Nek drugi moški pa je vozil avtomobil.

Lastnik gasolinke postaje, čegar imena pa policija noče izdati, je rekel, da je po fotografijah v časopisih spoznal, da so bili v avtomobilu Nelsonova vdova in bivša Dillingerjeva tovariša Alvin Karpis in John Hamilton.

Chicago, Ill., 2. decembra. — Nelsonovo ženo, Mrs. Helen Gillis, je njen oče pozval, da se izroči oblastim.

Njen oče John Wawrzyniak je v časopisu objavil naslednji poziv: "Rajše se predaj sama, kot pa bi se izpostavljala vladnim krogom".

ARETACIJE MACEDONCEV

Sofija, Bolgarska, 30. nov. Bolgarski notranji minister je obvestil časopise, da so bili Macedonci, ki so bili pred dvema mesecema prijati po raznih bolgarskih vaseh, po večini izpuščeni ter jim je bilo dovoljeno vrniti se na njihove domove.

Izjeme so samo nekateri odločni nasprotniki vlade ter generala Georgijeva.

Policija je nanovo vprizorila pogon na macedonske revolucijonarje. Nad 100 oseb je bilo aretiranih, med njimi mnogo poznanih macedonskih radikalcev.

SEN. BORAH PRAVI, DA MORA BITI STRANKA BOLJ LIBERALNA

WASHINGTON, D. C., 1. decembra. — Republikanski zvezni senator Borah je danes javno zahteval takojšnjo reorganizacijo republikanske stranke. Nastopil je proti članu newyorškega republikanskega narodnega odbora, Charlesu D. Hillesu ter proti nazadnjaškemu predsedniku narodnega republikanskega odbora, H. P. Fletcherju.

FRANCOSKI ODGOVOR JAPONSKI

Francija je obvestila Japonsko, da se ne odpove washingtonski pogodbi. — Amerika je pripravljena na tekmo.

Tokio, Japonska, 2. dec. — Francoski poslanik Fernand Pila je zunanemu ministru Koki Hirota izročil obvestilo Francije, da odklanja japonsko povabilo, da bi se odpovedala washingtonski mornariški pogodbi.

Ker pričakuje Japonska, da bo Italija poslala sličen odgovor, zato japonski kabinet ne bo čakal tega odgovora, temveč bo v sredo predložil najvišjemu svetu prošnjo, da odobri vladni sklep, da obvesti ameriško vlado odpovedi mornariške pogodbe.

Japonski poslanik v Washingtonu Saito Saito bo najbrže obveščen med 15. in 20. decembrom da obvesti Združene države, ki imajo pogodbo v svojem arhivu.

Mornariški minister admiral Mineo Osumi ni hotel govoriti o morebitni tekmi v oboroževanju na morju po odpovedi washingtonske pogodbe, temveč je samo rekel, da pogodba tudi po odpovedi še ostane v veljavi dve leti in da bodo države imele dovolj časa za mirno proučevanje položaja ter bodo slednjič prišle do prepričanja, da je bila Japonska popolnoma opravičena, da je pogodbo zavrgla.

Japonska javnost zvrča vso odgovornost, da sedanja pogajanja v Londonu niso uspela, na Združene države, ker so trdovratno vztrajale pri tem, da ostane v veljavi dosedanje razmerje 5-5-3.

Washington, D. C., 2. dec. Senator Steiwer je izrazil svoje upanje, da bodo Združene države prisiljene stopiti v tekmo za oboroževanje na morju z Japonsko. Steiwer je rekel, da je tekmovalje neizogibno, ker zahteva Japonska enakost z Združenimi državami in Anglijo, česar pa Amerika ne more dovoliti.

Naročite se na GLAS NARODA, največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Borah je pozval Hillesa in Fletcherja, naj razpišeta javno glasovanje ter potem tega glasovanja doženeta, kaj mislijo člani republikanske stranke.

— Prav kmalu se bo dognalo — je rekel Borah, — da je večina republikancev za revolucijo v stranki.

Republikansko stranko je treba treba popolnoma reorganizirati ter jo prilagoditi sedanjim časom in razmeram. Če gospodje, ki so sedaj na krmlu tega, nočejo dopustiti, bo pač treba ustanoviti novo politično stranko.

— Hilles — je dejal Borah — poziva svoje pristaše: — Vztrajajte, da bo vihar prevreden! — To je bil vedno klie vsake umirajoče politične organizacije. Pri tem pa noče nihče pomisliti na milijone, ki se bore z viharjem, pa jim voditelji ne puste, da bi si poiskali kje drugod zavetišča.

Nazadnjaškim republikanskim voditeljem je rekel Borah, da so mlinski kamen na vratu republikanske stranke.

STRAŠEN ČIN ZALJUBLJENEGA ZAMORCA

Quitman, Miss., 1. decembra. — 21-letni zamorec Floyd Watson je v tukajšnji bližini ustrelil štiri zamorce ter tri nadaljne ranil. Zaljubljen se je bil v šestnajstletno hčerko nekoga Sandersa Mossa. Dekletov oče je pa nasprotoval tej zvezi. V razdraženosti je ustrelil svojo ljubimko, njenega očeta, mater in brata ter ranil tri njene sorodnike. Nato je brez sledu pobegnil.

BULLITT NA POTU DOMOV

Tokio, Japonska, 2. decembra. — Ameriški poslanik v Moskvi William C. Bullitt je na parniku President McKinley odpotoval iz Yokohame v Seattle.

Poslanik Bullitt je pet tednov potoval po Kitajskem in Japonskem ter prihaja za božične praznike domov.

ZNIŽANA VOJAŠKA SLUŽBA

Rim, Italija, 2. decembra. — Uradni list italijanske armade "Forze Armate" naznanja, da je bila vojaška služba znižana od 18 mesecev na eno leto. List pravi, da je bila vojaška služba znižana, ker je mladina podvržena vojaški vežbi.

Vojaški razredi bodo razdeljeni v štiri skupine in vsaka skupina bo ob različnih časih poklicana na trimesečno vežbanje.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation), L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

in celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
in celo leto velja za Evropo in	Za pol leta	\$3.50
in celo leto velja za cel svet	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
in celo leto velja za cel svet	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov.

Dopis brez podpisa in osebni se ne priobčujajo. Denar naj se blagovno pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje ujdemo naslovniku.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

ZAVAROVANJE NEZAPOSLENIH

Roosevelt je najprej zagovarjal zelo obsežen program socialnega zavarovanja, pozneje se je pa za bližnjo bodočnost omejil le na zavarovanje proti nezaposlenosti.

Kakšno bo to zavarovanje, se zaenkrat še ne ve. V prihodnjih zimskih in pomladnih mesecih se bodo vršile o tem še velike debate.

Na konferenci za socialno zavarovanje je predsednik zagovarjal zavarovanje potom držav ter zvezno-d. glavno kontrolo nad tozadevnimi sredstvi.

Odkod naj pride potreben denar, ni povedal. Rekel je le, da zvezna vlada ne namerava ničesar prispevati. Izmed osemindesetih držav, je doslej le ena — Wisconsin — uveljavila postavbo za zavarovanje nezaposlenih.

V nekaterih drugih državah — v New Yorku, Massachusetts in Ohio — se zakonodaje sicer bavijo s tozadevnimi predlogami, bistvenega pa ni bilo še ničesar uveljavljenega.

Zavarovanje proti nezaposlenosti v Wisconsinu je nekakšno industrijsko zavarovanje, h kateremu država ničesar ne prispeva.

Nezaposleni dobiva podporo le deset tednov, kar je dosti premalo z ozirom na današnji obseg nezaposlenosti.

V državi Ohio hočejo uveljaviti nekaj boljšega. Tam naj bi dobival nezaposleni šestindvajset tednov podporo, ki naj bi znašala polovico delavčevega tedenskega zaslužka. Potrebna sredstva naj bi prispevali delodajalci in zaposleni delavci v enaki meri. Prispevek zaposlenega delavca bi znašal štiri odstotke njegovega tedenskega zaslužka.

Država Ohio ni ničesar ne dala, ker je baš sedaj v denarni stiski.

Če bi zagovorniki predloge zahtevali, da bi morala država kaj prispevati, bi predloga najbrž ne bila sprejeta.

V Wisconsinu je zavarovanje omejeno na posamezne industrije, v Ohio pa nameravajo uvesti splošno zavarovanje za vso državo.

Načrt je v splošnem dober, ima pa sledeče napake:

1. breme zavarovanja bi padlo v največji meri na rane delavcev; 2. vlada hoče upravljati skladi, finančne pomoči se pa ne sme pričakovati od nje; 3. podpora bi bila nezadostna; 4. po razmeroma kratkem času bi bil nezaposleni zopet izročen svoji usodi; 5. problem nezaposlenosti bi s tem ne bil rešen.

Dopisi.

Conemaugh, Pa.

V soboto, 24. novembra je korakal naš pevec in sobrat August Samec v družbi približno 400 članov delavske organizacije Conemaugh Local No 6394 United Mine Workers of America — na pogreb člana omenjene organizacije — John Malinicha. Ko so prikorakali do cerkve, je počel Samec tožiti, da se ne počuti dobro in v hipu se zgrudi na cesto. Njegovi tovariši so ga v naglici odpeljali k zdravniku dr. Rhodesu, toda zdravnik je potrdil le smrt. Pomoč bi bila prepozna. Zadržela ga je srčna kap, in preminul je v par minutah. Lahka, toda prežgodnja smrt v starosti 54 let.

Pokojnik zapušča obilno žalujočo družino in sicer: soprogo Mrs. Samec in otroke: Mrs. Warsing, omožena hčerka, dalje Augusta, Anne, Kristino, Justino, Tony-a in Franka. Vsi se nahajajo doma izvenredni ene hčerke, ki se nahaja v New Yorku za delom.

Prišel je v Ameriko l. 1905 iz prelepe in znane Vipavske vinske dežele. Kmalu je postal član tukajšnjega pevskega društva "Bled", kateremu je bil zvest in vrlo delaven do zadnjega dne svojega življenja. Kot prvi tenorist je veselo in hrabro prepeval v njegovo največje zadovoljstvo. Petje je ljubil nad vse. "Bled" je izgubil v osebi Augusta Sameca vrlega tenorista in zvestega člana-pevca in ga bo težko pogrešal in nadomestil z novo močjo. Za njegovo večletno delo in trud ki ga je pokojnik drage volje daroval "Bledu", mu bodi iskrena pevska zadnja zahvala. Ti, dragi August, si zapusti "Bled", toda "Bled" bo ohranil spomin na Te za vedno. "Bled" se je poslovil od Tebe dne 27. novembra z lepimi nagrobnimi pesmimi. To so tiste v srce segajoče pesmi, katere si Ti, naš dragi pevec, ljubil in večkrat prepeval drugim. "Bled" se poslavja od Tebe, vrli naš pevec August z besedami:

Za delo marljivo, plačilo in trud,
Kar storil za narod si dragi sodrug,
"Bled" dati ne more ti več kot daru
Želeti počitek, v kotičku miru.

Pokojnik je bil član treh slovenskih podpornih organizacij in sicer: J. S. K. J., S. N. P. J. in S. S. P. Z.

Pogreb je bil po civilnem obredu in jako veličasten. Približno 300 članov delavske organizacije United Mine Workers of America, katere član je bil tudi pokojnik, se je z zastavo udeležilo, kar je pripomoglo, da je bil pogreb toliko bolj svečan. Veliko število prijateljev od blizu in daleč je prišlo, da izkažejo zadnjo čast nešemu pokojnemu Avgustu. Pokopali smo ga tik njegovega doma na pokopališču po imenu Heatriek.

Ob času, ko smo se pogovarjali, kako naglo je preminul pokojni Samec, dobim telefonsko poročilo iz Hooversville, Pa., da je umrl v Cresson Sanatorium nam vsem dobro poznani in priljubljeni rojak

BLAZNIKOVE Pratike

za leto 1935
IMAMO V ZALOGI
Cena 25c
s poštino vred.

V kratkem bo gotov
Slovensko-Amerikanski
KOLEDAR za l. 1935
Cena 50c

"Glas Naroda"

216 West 18th Street
New York, N. Y.

John Brie, član ravno istih treh društev kot pokojni Samec. Bolehal je na nadihu, katero si je nakopal v premoškopu. Poskusil je razne zdravniške (specialiste) v tej stroki, toda vsa dobra zdravniška pomoč mu ni pomagala.

Sorodnikom izrekam svoje sožalje!

Ivan Pakj.

NEKAJ ZA ZIMO

Pred bližajočo se zimo delajo farmaki uradi in druge poljedelske organizacije načrte, kako bi zabavale svoje člane. Veliko pažnjo posvečajo tudi obedom in večerjam, s katerimi hočejo slehernemu ugoditi.

Če se hoče farmer dobro imeti ter istočasno samemu sebi pomagati, naj pripravi mlečno večerjo. Vsaka jed naj bo že vsaj deloma pripravljena z mlekom.

Tukaj je par nasvetov: ostrige s smetano, krekeri in sirom, kruh in presno maslo, pimento cottage sir, custard pie, pumpkin pie, rižni pudling, sladoled in pecivo, mleko ali pa cocoa z gorkim mlekom.

Ostrige s smetano naj se takole pripravijo: kvart ostrig, kvart mlika, kvart vode, steblo zelene, maslo, sol, poper.

Maslo deni v kotel ter zreži zeleno na koščke, položi jih v maslo in zarneni. Dodaj mleko in vodo ter kuhaj kot običajno.

To bo dovolj za dvanajst oseb.

Zelo dobra je tudi mlečna pijača z jajcem in oreščkom.

Utepanj menjake in beljake posebej, dodaj mleko in sladkor ter vse skupaj zmešaj. Dodaj ščepec soli in ščepec oreščka.

Pri taki večerji je zelo primeren govor, v katerem podarja govornik korist mleka za ljudsko zdravje in za gospodarski dobrobit farmerja.

Iz Slovenije.

Svojo mater je ustrelil.

Nedvomno je mnogim še v spominu grozni dogodek, ki je pretresel letos v septembru vaščane v Domajnehi: sin se je spozabil nad svojo rodno materjo in jo v prepiru ustrelil. 14. novembra dopoldne pa se je pred petelarskim kazenskim senatom okrožnega sodišča v Mariboru odigralo zadnje dejanje te grozne tragedije. Pred sodnike so pripeljali uklenjenega ubijalca svoje matere 47. letnega oženjenega posestnika Franca Smodiša iz Domajnehi, ki je 29. septembra letos po zrelom prevdaru ustrelil svojo 72 let staro mater Ano Smodiševno. Obtožnica slika tragični dogodek, umor lastne matere, kakor: V Domajnehi živita na svojem posestvu zakonca France in Neža Smodiš. Pri njima pa je živela Francova 72 let stara in betežna mati Ana Smodiševa. Obtoženev France je rad popaval in zapravljaj denar, tako da je posestvo vidno šlo rakovo pot. Zato ga je skrbna mati večkrat poučila in ga z lepimi besedami skušala spreobrniti. Zjutraj 29. septembra ga je pokojna mati Ana Smodiševa zopet pokarala, ker je obdolženec odnesel 600 Din. Ko se je obdolženec vrnil domov, je stopil v klet in priel piti jabolčnik. V tem času je imela v kleti opravke tudi mati Ana. Med sinom in materjo se je razvil pretep, katerega je prekinil strel iz lovske puške. Soseda Kovač Alojzij in Maček Peter, ki sta tudi slišala rezki strel, sta pogledala proti obdolženčevi hiši ter videla pred kletjo stati ubijalca Smodiša s puško v roki. Par korakov stran pa je ležala na trebuhu Ana Smodiševa, njegova mati — mrtva. Takoj sta očividca pristopila k obtoženi in mu odvzela puško. Vprašan, zakaj je to storil, je ubijalec činično odgovoril: "Kar je, to je". Nato je odšel storilec v hišo, se preoblekel in se šel javit orožnikom. Ti mu sprva niso hoteli verjeti, ko pa so odšli z njim na kraj krvavega dogodka, so uvideli, da je bila obtoženeva izpoved bridka resnica. Dejal jim je, da se je razburil, ker sta ga mati in žena kregali, vsled česar je pograbil puško in v jezi ustrelil svojo mater. Ko si je ubijalec oskrnil roke s krvjo svoje rodne matere, se je iz obupa napil.

Nesrečna mati Ana Smodiševa je dobila strel iz lovske puške iz neposredne bližine v desno stran hrbta in je uboga starka takoj izkrevavela.

Obtoženev je v celoti priznal dejanje. Med preiskavo pa je trdil, da je le po naključju ustrelil svojo mater. Priznava, da je bil razburjen in jezen zaradi prepira z materjo in ženo, da je potem, ko je mati že odšla iz kleti, pograbil v jezi svojo enocestno lovsko puško, ka-

ter je imel že nabito in pripravljeno za morebitne tatove. Trdil je, da je tudi on stopil iz kleti v nameri, da vrže puško proč, po nesreči pa da se mu je sprožila in strel zadel njegovo mater. Ta zagovor pa je nevrjeten, saj je France prvotno grozno dejanje odkrito in skesano priznal.

Na sedanji razpravi je obtoženev vztrajal pri prejšnjem zagovoru, da je ustrelil mater po nesreči. Vse priče, tudi njegova žena so izpovedale, da je obtoženev dedno obremenjen in strasten pijanec, kar sta bila tudi njegov oče in stari oče in zaradi tega za zločin ne more odgovarjati. Prejšnji dan je bil ves dan priči Kovaču, kateremu je pomagal stiskati jabolka in je tudi pil mnogo šmarnice. Od 1 do 6 jutraj je bil spet pijan, nato je pa prišel v klet, kjer je videl mater. Med njima je nastal usodopolni prepir in v razburjenosti je streljal na mater.

Sodni dvor je upošteval te okolnosti in ga je obsodil na tri leta zapora, upoštevajoč njegovo razburjenost, in pa tudi na izgub očasni pravice za dobo kazni. Ves čas razprave je njegova žena, ki je mati starih nepreskrbljenih otrok, bridko jokala.

Roparski napad.

V mali naselbini pri Martjancih živi v samotni hišici 79. letna Eva Murec. Starka je postala pred dnevi žrtev drznega roparskega napada, ki je silno razburil vso okolico. Ponoči je slišala starka, ki stane v mali sobici kraj kleti, neko ropotanje v kletnih prostorih. V klet ta vdrla dva zlikovca, meneč, da bosta našla tam kakšen plen. Razen sekire pa nista našla ničesar in ker so bila vrata v sobo dobro zapahnjena, sta s sekiro razbila sten. Skozi odprtino je eden vdrl v sobo, drugi pa je svedel.

Ropar je v sobi vse prebrskal in ker ni bilo denarja, je prestrašeni starki, ki je klečala v kotu, pobral s postelje vse blazine, ruže in odejo, potem pa se vsa obleko, čevlje in celo 40 jaje. Odsel je sploh vse razen bornega pohištva, divjasko pa je navalil tudi na stari kot ter jo tako pretepel, da se je morala podati v bolnico.

Starka je pripovedovala, da je bil ropar še mlad, a da ga ne bi mogla spoznati, ker je bil oblečen v žensko krilo, obraz pa je imel namazan s sajami in glavo ovito z žensko ruto. Ko je divjak starko pretepel, jo je se prisilil, da mu je morala poljubiti roko. Za razbojnikoma se ni nobenega sledu.

Z lovske puške po glavi.

Potočnik Tomaž, 43letni posestnik iz Potoka je bil 21. oktobra na neki lovski zabavi v Bukovčici. Med zbrano družbo je pa nastal prepir in nekdo ga je z lovske puške oplazil po glavi in ga resno poškodoval. Potočnik je najprej ostal v domaći oskrbi, pred dnevi pa se mu je začelo blesti in sedaj se je njegovo stanje tako poslabšalo, da so ga morali prepeljati v bolnico, kjer so ga oddali v opazovalni oddelek.

Cena DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko
Berilo
ENGLISH SLOVENE READER
STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —
KNJIGARNI "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET

Peter Zgaga

DVA PRIMERA.

V državni kaznilnici v Oklahomi je zaprt Matt Kimes.

Obsojen je bil v dosmrtno ječo, ker je dva človeka umoril.

V St. Quentin kaznilnici v Californiji je zaprt Tom Mooney.

Pred osemnajstimi leti je bil Mooney delavski voditelj, ki je navduševal svoje tovariše delavce, naj vztrajajo v poštenem boju za svoje pravice.

Pred osemnajstimi in devetnajstimi leti je bil ameriški narod precej hladen namram dogodkom v Evropi.

— Če so tako neumni, da se koljejo, — si je mislil povprečni Amerikanec — pa naj se. Jaz sem tukaj povsem zadovoljen. Ni lepšega kot živeti v miru.

Kapitalisti so bili pa seveda drugačnega mnenja.

Po glavi so jim šli silni dobički, ki bi jih bili deležni, če bi Amerika pod to ali ono pretezo stopila v vojno.

In začeli so agitirati za vse mogoče ideale, predvsem pa za trajno uveljavljanje svetovne demokracije.

Može, kakor je bil Mooney, so svarili narod pred naklepi ameriškega velekapitala.

Nič čudnega torej, če je bil Mooney kapitalistom trn v peti.

S pomočjo denarja, vihrajočih zastav, sviranja domorodnih pesmi in s pomočjo patriot-skih fraz je razpoloženje za vojno naraščalo in je leta 1916 priklopila vojna histerija do viška.

Tistega leta se je vršila v San Franciscu velika prepardness parada.

Med udeležence je bila vržena bomba, ki je zahtevala nekaj človeških življenj.

Kdo jo je vrgel? Kdo drugi nego Mooney.

Aretirali so ga in privedli pred sodišče.

Navzlic temu, da mu ni mogel nihče dokazati udeležbe pri atentatu, je bil na podlagi krivih pričevanj obsojen na smrt in bi se bil že zdel najsevrni na električnem stolu, če bi mu ne bil tedanji predsednik izpremenil kazni v dosmrtno ječo.

Pozneje so se pričeli pojavljati dokazi, ki so govorili povsem v njegov prid.

Sodnik, ki je vodil proces, je danes prepričan o Mooneyevi nedolžnosti.

Devet porotnikov, ki so še živi, je izjavilo, da bi ga pri ponovnem procesu oprostili.

Priče, ki so pričale proti njemu, pravijo, da so bile zavedene v krivo pričevanje.

Mooneyeva nedolžnost je danes izpričana, navzlic temu se nahaja že osemnajst let v St. Quentin jetnišnici.

Tako, zdaj pa prideta na vrsto dva primera.

Dvakratni morilec Matt Kimes je zahrepenel po svobodi.

Governor države Oklahome mu je dal šest dni dopusta, da je šel na lov.

Dobil je puško in patrone in je bil proti obljubi, da se bo vrnil, poslan brez stražnika v svobodo.

Poleti je umrla Tomu Mooneyu mati.

Solznih oči je prosil, da bi mu dovolili zreti še enkrat obraz bitja, ki mu je dalo življenje.

Prosil je, naj ga puste v spremstvu oboroženih stražnikov k njegovemu pogrebu.

Prošnja mu pa ni bila uslišana.

SORODNIKA ALI PRIJATELJA V DOMOVINI NE MORETE BOLJ RAZVESELITI KOT ČE MU POŠLJETE DENARNO POŠILJATEV ZA BOŽIČ

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kursu.

V JUGOSLAVIJO	V ITALIJO
Za \$ 2.50 Din. 100	Za \$ 2.25 Lir 100
\$ 5.25 Din. 200	\$18.25 Lir 200
\$ 7.50 Din. 300	\$24.00 Lir 300
\$12.25 Din. 500	\$38.20 Lir 500
\$21.25 Din. 1000	\$71.75 Lir 1000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Na izplačilo veljnih smetov kot zgoraj navedeno, bodi v dinarjih ali lirah dovoljujemo se boljše pogoje.

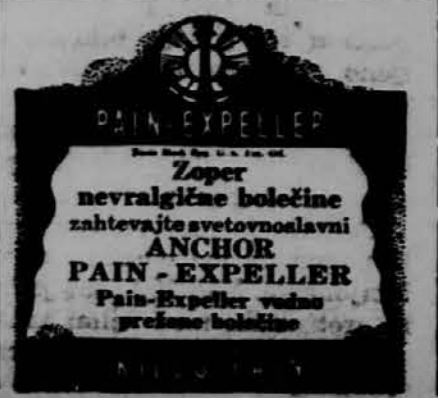
IZPLAČILA V AMERIŠKIM DOLARJIH	IZPLAČILA V DOLARJIH
Za izplačilo \$ 5.00 morate poslati \$ 5.75	
\$10.00 \$10.75	
\$15.00 \$15.75	
\$20.00 \$20.75	
\$25.00 \$25.75	
\$30.00 \$30.75	
\$35.00 \$35.75	
\$40.00 \$40.75	
\$45.00 \$45.75	
\$50.00 \$50.75	

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Najbolj zanesljiva izvršujemo po Cable Letter za prisiljane \$1.00

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga na tam, je potrebno, da se poučen v vseh stvarih. Vredno zahtevati skrajno Vam samoremo dati najboljša pojava in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vse pojavit.

Mi preskrbimo vse, bodi pri potovanju se povratna dovoljenja, potne liste, vizeje in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do sadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, EE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pikite torej takoj za brezplačno navodila in samostojno Vam, da boste pozorni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

SARASVATI

(Indijska pravljica)

Ime ji je bilo Sarasvati, kajti njen glas je bil presladen, nežen in razkošen. Bila je božanska lepa — velike črne oči, majhna usta. Zato so jo žrtvovali neusmiljenemu bogu ljubezni Khamaju.

Grešna strast je ležala na njenem telesu in očeh, njena bela koža je bila mehka liki vosek.

Brahmani in jogi so se veselili, da bo Sarasvatina lepota gamila sree boga Sive, ki je neprestano hrepenel po mlademu telesu in krvi.

Nekoč so jo okrasili z najlepšimi biseri brama, oblekli so jo v najkrajše oblačilo, ki je imelo pozlačene čipke in se lesketalo kot čisto srebro. Položili so jo na nosilnico, dišečo močno po rožah.

Štirje jogi v oblačilih oranžne barve so dvignili nosilnico na rame in krenili na čelu veliko množico ljudstva k bregovim svetega Ganga, kjer stoji čistiščna s prekrasnimi zlatimi posodami na strehah, polnimi najfinjših vonjav.

Ko so prispeli do kipa boga, kjer so se vršile molitve, je izpregovoril veliki duhovnik:

— Bodi ponosna, davica, da je tvoje čelo čisto in jasno. — Imas nesmrtno ime boginje glasbe in govornišva.

— Slečajoč je napačil srečni trenutek, ki smo ga tako željno pričakovali o Sarasvati. Tvoja mladostna in čista duša se zdaj izpremeni in nirvana se naseli v nji.

Bogovi so te izbrali v svoji neizmerni dobrotljivosti za žrtev svojim kipom. Pogled, o Sarasvati, kako rade bi dose-

gle vse mlade žene tvojo srečo.

Sveta hči, pojdi k bogovom, enemu bogu žrtvuj svoje devilstvo, drugemu pa svoje življenje. Tako je želja bogov.

Sarasvati se je približala odmerjenih in sigurnih korakov marmornatemu božanstvu, iztežajočemu roke po zaželjenem objemu.

Ko je prispela do nog kipa, kjer so bile plesalke natresle modrih in belih lotosovih cvetov kot simbola ljubezni, devilstva in nesmrtnosti, je Sarasvati odložila svoj tenki pajčolan, vrgla proč plač na rožnate marmornate stopnice.

Tedaj je zaigrala godba neizmerno sladko, kakor klic smrtne ranjene ptice. Zamaknjeni verniki so gledali, kako se je opotekalo prekrasno telo Sarasvati, ki je še bolj prebledela, ko se je oklenila hladnega kipa.

Uboga, uboga Sarasvati... Nedrži so se ji bočila, meča so se ji tresla, kri ji je silila v glavo. Slednjic se je izvila iz objema božanstva, vsa izčrpana in onemogla se je zgrudila na kamnita tla.

Pokrili so jo z rožami, k nogam so ji nasuli najrazličnejšega sadja, svetih listov in vijolic ter postavili posode palembanskega vina, sladkih lotosovih pijač, v sladkorju kuhanih rož; zažgali so tudi kadilo in miro.

Vsi so sklonili glave in začeli pobožno moliti, veliki svečenik je pa izpregovoril:

— Preblagorodna in prekrasna Sarasvati! Žrtev je doprinesena. Siva te kliče.

Sarasvati je sprejela od velikega duhovnika dolgo iglo in odnesla jo je k bogu smrti. Potem si jo je počasi zabodla v levo stran prsi in iz ranice je brizgnila kapljica krvi. Ona pa ni več čutila bolečin, kajti s svojo voljo se je bila premagala.

Kar se ji je zvrtilo v glavi, opotekla in zgrudila se je molče na kamnita tla liki vela jesenska roža. Igla je bila prodrla do sra. Trenutek je ležala nepremično, potem je pa počasi odprla oči in si začela iznova potiskati iglo v prsa. Kar je izdihnila.

Kaplja krvi na koncu igle se je strčila kakor njen pogled in glas.

— Bogovi so jo nam dali, — je zapel veliki duhovnik.

— In bogovi so jo nam vzeli, — so odgovorili duhovniki.

— Zgodi se njihova volja, — je šepetalo pobožno ljudstvo.

109 LET STAR

V Alter-heimu v vzhodni Prusiji je 26. oktobra dopolnil 109. leto starosti neki Friderik Sadowski. Starček je še tako čil, da še vedno zmoro sprehode 10 km daleč. Za svojo starost se mora Sadowski zahvaliti svoji veliki zmernosti v jedi in pijači. Najrajši je kisle zelje. Po jedi pokadi pipico tobaka, češ, da to najbolj pospešuje prebavo. Tu pa tam popije tudi kako šilce žganja, toda vedno le nekaj kapljice, nikdar pa ne preveč. Kot

veren katoličan je vsak dan pri sveti maši. Leta 1782 je izšla mala knjižica, ki našteva več ljudi iz vzhodne Prusije, kateri so tedaj bili stari 130 let. Če bo stari Sadowski hotel posnemati te svoje prednike, bo lahko še 20 let hodil na sprehod.

HIŠA IZ SVINCA

Češkoslovaška javnost pričakuje z napetostjo otvoritve "Hiše tolažbe", zavoda za raziskovanje in zdravljenje raka v Brnu, na Rumeni gori. Poslopje je na zunaj že dovršeno, vrt za bolnike urejen, sedaj dovršujejo še notranjost in jo opremljajo.

Zdravstveni oddelki zavema vse visoko pritličje, in sicer je tu v eni polovici roentgenski, v drugi pa radijski oddelki. Oba oddelka sta drug od drugega in na vse strani ločena z debelimi svinčeni ploščami, celo posamezni delovni prostori so na ta način ločeni od prostorov za strežno osebje.

Društvo, ki gradi "hišo tolažbe", ima na razpolago dva grama radija, ki ga ta čas s posebnimi aparati in v partijah po miligramih polnijo v Jachimovu v platinske igle. Ves zaklad bodo hranili v trezorju, ki ga predstavlja 30 stovov težka svinčena klada. V vsem poslopju so porabili nič manj nego 420 stotov svinca. Ta svinca naj ščiti bolnike in zdravnike ter strežno osebje pred probodnimi žarki radija in Roentgenovimi žarki, katerih nevarnosti so nam danes dovolj znane.

Ni manjše skrbi niso posvetili prezračevalnim napravam, ki naj bi iz vseh prostorov odvajale škodljivi zrak. Popolnoma dovršene so že operacijske dvorane in pomožni prostori, ki so nameščeni čim najugodnejše. V pritličju grade laboratorije po strogo določenem programu.

Obe višji nadstropiji, ki sta namenjeni bolnikom, sta razdeljeni v bolniške sobe za eno do osem oseb. V prvem nadstropju in na ploski strehi so prostori za dnevno bivanje in ploščadi za sončenje, od koder je lep razgled na gorovje. Prvi zdravnik in šef laboratorijev sta že izbrana, isto tako štirje mlajši zdravniki, ki so jih poslali proučevati dela na drugih zavodih za raziskovanje raka v inozemstvo. Dan otvoritve je določen za 13. januarja 1935.

In češkoslovaška javnost se že veseli dneva, ko prične obratovati to novo in dolejš najmodernejše urejeno središče za pobijanje ene najbolj zavratnih morilk človeškega rodu.

KOLUMBOV ZEMLJEVID

Univ. prof. dr. Eugen Oberhammer objavlja interesantno vest o odkritju Kolumbovega zemljevida. Ta zemljevid se je na čuden način ohranil v turškem izročilu, in sicer v knjižnici starega Seraila v Carigradu. Preiskava je dognala, da je zemljevid napravil turški zemljepisec Piri Reis.

Turške legende pripovedujejo, da izvirja prvotni zemljevid te vrste naravnost od Ptolemeja. Njegovi predhodniki so bili baje sestavljeni v arabskem in portugalskem jeziku. Znano je, da je Kolumb poslal zemljevid s svojega tretjega potovanja španskemu kralju in kraljici. Ta zemljevid pa se ni ohranil. Kopija pa je po vsej priliki prišla v roke Piri Reisu, ki je narisal obalo Zapadne Indije in Severne Amerike naravnost po Kolumbovih izročilih.

Varočito se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik z združenih držav.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

237

Kapitan se je v polni meri zanesel na krmarja. Lahko mu je zaupal vse, kar mu je bil prav kar zapovedal.

Kapitanu je rojilo po glavi nekaj drugega. Z dveh ladij, ki sta pluli daleč spredaj kot predstraža, ni bilo še nobenih alarmnih znakov.

— Se ti ne zdi to čudno? — je vprašal krmarja.

— Baš sem razmišljal o tem.

— Saj imata vendar tudi ti dve ladji prižgane luči.

— Da, kapitan, vidim jih razločno.

— Povej mi torej točno, kako so razporejene naše ladje, Mathieu.

Krmar je vzel daljnogled in začel:

— Spredaj sta oba galeba (tako je nazival oba kutra), za njima na čelu Lorilutska podrtija.

— Dvojbornik "Eclair"?

— Da... Potem fregati in za njima naša mala galiota...

— Ta podrtija iz Dunkerque pluje zadnja. To je pa tudi vse, za kar je dobra s svojimi ubogimi dvajsetimi topovi.

— Z dobrimi ali slabimi, Mathieu, vseeno bodo igrali svojo vlogo v našem plesu. Treba je torej vse opozoriti in to je tvoja skrb.

In kapitan je krenil naprej proti častniku, ki bi bil moral prevzeti službo. Naenkrat je pa zagledal pred seboj drugega častnika, ki se je vzravnil in pozdravil kapitana.

— Kdo je tu? — je zaklical kapitan.

Pa ga je takoj spoznal in pripomnil:

— A, to ste vi, vitez?... Ob tej uri na krovu, dočim general in vsi vaši tovariši že trdno spe?

— Kaj mi niste dovolili hoditi ponoči po krovu, gospod kapitan?

Vitez je govoril tiho, mirno.

— Dober spomin imate, vitez, — mu je dejal kapitan.

— In tudi dobre oči.

— Ah! — je vzkliknil kapitan presenečeno.

Roger je pa nadaljeval živo:

— In tudi slišim zelo dobro, gospod kapitan. Če me sluh ni varal, mislim, da sem razumel, kaj ste govorili.

— Torej ste prisluškovali? — je vprašal kapitan z glasom, ki ni izražal baš miru in prijaznosti.

— Ni mi bilo treba prisluškovati, gospod, — je odgovoril Roger mirno; — saj je bilo dovolj, da sem slišal, ker ste govorili dokaj jasno.

— To je bila moja pravica in sicer tem bolj, ker nisem slutil, da ste na krovu.

— Čestitam si, gospod kapitan, da sem bil tu, ker sem tako zvedel...

— Kaj... kaj ste zvedeli? — je vzkliknil kapitan, ki se je začel razburjati, ker je smatral viteza za nesramnega vsiljiveca.

In nadaljeval je ogorčeno:

— Zvedeli ste resnico, gromska strela!... da nas jutri zgodaj zjutraj dohiti angleška križarka... to bo lepa reč!

— Da, to mi je znano... Slutim, da nas bo sovražna eskadra zasledovala!...

— Zasledovala?... Kakšna beseda je to, gospod vitez? — je vzkliknil kapitan samozavestno. — Boste videli, gospod, da so zasledovani samo tisti, ki bi radi odnesli pete!...

— In mi nismo vajeni bežati, gromska strela! — je zarentačil stari Mathieu, ki je bil ta čas pristopil.

Kapitan mu je namignil, naj molči.

Krmar se je zadovoljil s tem, da je zamrmral sam pri sebi:

— Bežati... Ste že videli kaj takšnega?... Bežati!... No, to bomo gotovo storili!... Na to se lahko zanesem, golobradec!

Kapitan se je pripravil prositi viteza, naj gre v svojo kabino, ko mu je dejal Roger v veliko presenečenjem:

— Navdušen sem tem bolj, gospod kapitan, da sem nehoti poslušal vaš pogovor, da stopam pred vas s prošnjo: dovolite mi povedati, kaj mislim jaz o tej stvari.

— Vi?... Kaj neki bi mogli misliti vi?

Povedal bi rad nekaj o tem, kar nameravate storiti.

— Ah! Zares nisem vedel, da ste tudi vi mornar, gospod vitez, — je odgovoril kapitan porogljivo.

Potem se je pomembno ozrl na krmarja in pripomnil:

— Čujmo vaše mnenje, gospod!

Vitez pa porogljivo kapitanove besede niso mogle zbežati. Mirno je odgovoril:

— Mislim, da sem razumel, da ste zapovedali izmenjati signale.

— Res je, z vsako ladjo naše eskadre... No, in kaj vidite na tem posebnega?... Kaj se vam zdi potrebno pripomniti k temu?

— Najprej bi vas vprašal, gospod kapitan, kako so izraženi ti signali.

— Bogle, pozna se vam, da o mornariškin poslih nimate niti pojma, — je dejal kapitan smeje. — Vedite torej, gospod, da se rabijo v ta namen podnevi zastavice, ponoči pa luči in rakete.

— Saj baš to sem hotel vedeti. Torej boste zapovedali prižgati rakete?

— Tako je!

— In te rakete bo opazila sovražna eskadra, ki morda še ni opazila luči vaših ladij...

Mislim torej, gospod kapitan, da bi bilo to zelo nes pametno. Sovražniku bi izdali, koliko ladij imate in kako so razvrščene.

Kapitan in krmar sta se pomembno spogledala. Pristopila sta k vitezu, ki ga je bil prazoval stari Mathieu malo prej golobradec, in obema se je poznalo, da se zelo zanimata za njegovo mnenje.

Nekaj časa je bilo vse tiho, potem je pa dejal kapitan:

— To ni napačna ideja, bogme, da ne. In na to nas mora opozoriti človek, ki ni iz naše stroke.

In obrnjen h krmarju je nadaljeval:

— Kaj misliš o tem, Mathieu?

— Mislim... mislim... — je jecjal le-ta, — da to ni napačno... Toda... dodati je treba še dober svet...

Vitez de Vandrey je bil trdno odločen, da se ne bo dal spraviti iz ravnotežja, pa naj mu reče kapitan karkoli.

Zadovoljil se je samo s tem, da je dejal:

— Za boga, gospoda, saj se ne mislim izdajati za kdove kakšnega mornarja. Zdelo se mi je samo, da bi morali v tem primeru čim previdneje nastopiti proti sovražniku...

— In kaj bi storili na mojem mestu vi, vitez? Recimo, da ste poveljnik naše eskadre in da je neobhodno potrebno izdati povelja poveljnikom vseh ladij: kako bi storili to?

— Moje mnenje je tu povsem skromno, gospod kapitan. Dejal bi: ker so sovražne ladje izdale smer in razdaljo sovražnih ladij nam, je jasno, da bi naši signali izdali nas sovražniku.

— In kaj bi torej storili, gospod?

— Zapovedal bi spustiti na morje čoln, ki bi ponesel naša povelja od ladje do ladje... Sicer bi pa prve ladje same sporočile to drugim in tako bi šlo to še lažje.

Kapitan je zamahnil z roko, a stari Mathieu je takoj vzkliknil:

— Saj to je proti predpisom!

— O tem ne dvomim, — je odgovoril Roger.

— Sicer sem pa govoril samo o misli, ki mi je šinila v glavo... Oprostite, gospod kapitan, da sem bil tako predrzen.

Toda kapitan mu je segel v roko in ga zadržal.

— Gospod vitez, — mu je dejal prijazno, — sprejemam vaš nasvet in takoj ga dam izpolniti. Pripominjam, da ste zelo posrečeno prvi nastopili v vlogi mornarja. Vem že vnaprej, kako začnete svojo vojaško karijero. Zaenkrat se pa vrnite k svojim tovarišem in obljubite mi zlasti, da boste o vsem tem molčali...

(Dajte prihožnjič.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

Povesti in Romani:

(Nadaljevanje.)

Pravljice H. Majar	25	Svetlobe in sence	1.20	Volk spokornik in druge povesti	1.20
Predtržani, Prečern in drugi svetniki v gramofonu	25	Slike (Meško)	60	trdo vezano	1.20
Prihodbe čebulice Maje, trda vez	1.00	Spake, humoreska, trda vez	90	Vojni, mir ali poganstvo, 1. sv.	35
Plice selivke, trda vez	75	SHAKESPEAREVA DELA:		V pustni, 2. šla, III. sv.	35
Prede nevlite	35	Machbet, trdo vez	90	Vizentin Vodnika izbrani spisi	30
Popotniki	60	broširano	70	Vodnik svojemu narodu	25
Poznava Boga	30	Uthelo	70	Vodnikova pratika I. 1927	50
Pirhi	30	Sen Kresne noči	70	Vodnikova pratika I. 1928	50
Povodenj	30	Slovenski pisatelji II. sv.:		Vodniki in prepovedi	60
Praki Judok	25	Petresna povest, Moravsko stih, Vojvoda Pero i Perica, Črtice	2.50	Zmisel smrti	60
Prisega Hurovskega glavarja	30	Tigrovi sobje	1.00	Zadnje dnevi nesrečnega kralja	60
Pravljice in pripovedke (Košutnik)		Tik za trambo	70	Za kruhom, povest	60
1. zvezek	40	Tatle, (Berk), trd. vez	75	Zadnja kmečka vojaka	70
2. zvezek	40	Fri Indijanske povesti	34	Zadnja pravda, vez	70
Prve med Indijance	30	Tonel, soc. roman	1.20	Zmaj iz Bosne	70
Preganjane Indijanskih misijonarjev	30	Trenutki oddiha	50	Življenje slov. trpina, izbrani spisi	1.50
Robinson	50	Turki pred Dunajem	30	Aleševac, 3. sv. skupaj	1.50
Robinson Crusoe	60	Tri legende o razpeli, trd. vez	65	Zlatokop	30
Revolucija na Portugalskem	30	Tisoč in ena noč:		Znamenje štiri (Doyle)	50
Rdeča in bela vrtolca, povest	30	I. zvezek	1.30	Zgodovinske anekdote	50
Rdeča megla	70	II. zvezek	1.40	Z ognjem in mečem	1.00
Slovenski šalivce	40	III. zvezek	1.50	Zločin in kazens:	
Slovenski Robinson, trd. vez	75	8 KNJIGE SKUPAJ	1.70	I. in II. zvezek	60
Stric Tomova koča	50	Tisoč in ena noč (Rape)		II. del	60
Sueški invalid	35	vez. mala izdaja	1.00	Znamenje štiri (Doyle)	50
Skezi širno Indijo	50	Ugrabljeni milijonar	1.20	Zgodovinske anekdote	50
Sanjska knjiga, mala	60	V krepkih inkvizicije	1.20	Z izjemnim in mečem	1.00
Sanjska knjiga, velika	90	V robitvu (Matičič)	1.20	Zločin in kazens:	
Sanjska knjiga, (Arabika)	1.50	V gorakem zakolju	35	I. in II. zvezek	60
Spomini Jugoslovanskega dobrovolca, 1914-1918	1.25	V oklepajku okrog sveta:		Znamenje štiri (Doyle)	50
Sredozemci, trd. vez	60	1. del	30	Zgodovinske anekdote	50
broš.	40	2. del	30	Z izjemnim in mečem	1.00
Stranste vojne	60	OBA SKUPAJ	1.00	Zločin in kazens:	
Stiri smrti, 4. sv.	35	Veliki inkvizitor	1.00	I. in II. zvezek	60
Stanley v Afriki	50	Vera (Waldova), broš.	35	1. sv. Vojni, mir ali poganstvo	35
Spanil znanega potevalca	1.50	Vojaka na Zlatanu, s slikami	35	2. sv. Hodo branec	35
Stritarjeva Anthologija, broš.	50	Vrtinar, (Rabindranath Tagore), trdo vezano	70	3. sv. Vozne povesti	35
Stisla Sesta, povest in Abrecev	30	broširano	60	4. sv. Povesti in slike	35
Sin medvedjeva teva, Potopstani roman	30	Knjigarna "Glas Naroda"		5. sv. Študent naj bo. — Naš vseh	35
Študent naj bo, 5. sv.	30	SLOVENIC PUBLISHING COMPANY		danj kraj	35
Sveta Nohburga	35	216 West 18th Street, New York			
Spilja, male povesti	35				
Stenolede	30				
Spok Samotarja	35				
Sveta noč	30				

GORA LEZE...

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

35

— Oprostite, moja draga gospa! — Rufel komaj more govoriti. — Oprostite, toda z vašim možem ni mogoče govoriti! Človek, ki hoče streljati ljudi, ki mu hočejo dobro? Njemu ni mogoče več pomagati! Rufel se lepo zahvali. S puško ni šale! — Boječe se ozre po stopnicah. — Toda sprejmite od Rufelna še en nasvet! Ž vso silo glejte, da dobite moč v svoje roke! Ali pa bo pričela vaša hiša drčati, kot oni neumni hrib tam gori in boste leteli prav doli v vodo. Zaradi vas, dobra gospa, zaradi vas hočem —. Tedaj pa zasliši zgoraj na hodniku Purčelerjeve korake ter prestrašen skoči skozi vrata.

— Rufel! — zakliče Karolina in ga hoče pridržati.

Ne da bi obrnil svoj obraz, hiti Rufel čez vrt. Ko s kamenitih stopnic skoči na cesto, podere v divji naglici na tla malo dekletce, ki je držala z obema rokama ločen lonec.

— Nič ne zameri, otročiček! — zajecelja Rufel in teče dalje.

Pred hišo stopi Karolina in gleda za njim s solznimi očmi. Tonček se je obesil na njeno krillo. S tresočo roko ga privije na svoje prsi. Tedaj pa prihiti iz hleva veliki hlapec.

— Gospa Purčeler!
Komaj sliši. — Kaj?
— Kar ne upam se vam takoj povedati!
Počasi ga pogleda in potisne lase za ušesa.
— Kaj mi imaš povedati?
— Z rjavcem se je nekaj zgodilo.
— Jezus, Marija!
Isti trenutek stopi Purčeler skozi vrata, oblečen v lovsko obleko, s puško na hrbtu. Vidi oba skupaj stati, obupana in molčeca.

— Kaj pa je?
Nobenega odgovora. In Karolina potisne otroka za sebe, kot bi imela zanj strah.

— No! Kaj je? Ali dobim kmalu odgovor, ali ne? V hiši ne maram nikakih čenčarij! Ne od svoje žene, temmanj pa od svojega hlapca!

Tedaj pa pravi hlapec kratko in robato:
— Rjavca je zadela kap. Leži v hlevu!
Purčeler prebledi in išče oporo.

— Tone! Tone!
Roko svoje žene porine od sebe.

— O, ne! Kaj takega ne more biti! — momlja in in steče proti hlevu. Hropeč nasloni puško na zid in stopi v hlev. Tukaj leži žival na slami, nepremično in s skrčenimi nogami. V kotu stoji Cila tiho govoreč z dvema hlapcema. Purčelerjev obraz se zakremži.

— To mi je žid začaral! — Nato pa mu šinejo solze v oči.
— Rjavček! Moj ljubček! — Pade na kolena in skuša dvigniti konjevo glavo. Njegov vrat je trd in siv oblak leži nad njegovimi očmi, ki so zjutraj še tako živo gledale.

V svoji veliki bolesti prične Purčeler jokati kot otrok. Vrata se zatemne. Karolina je stopila na prag z otrokom v naročju.

Purčeler se dvigne. Obraz si zakrije z rokami in se nasloni na jasl.

— Mamo! — vpraša Tonček. — Ali konj spančka?

— Da, moj srček! — pravi Karolina tiho s pojemajočim glasom. Nato pa stopi k možu, mu položi roko okoli vratu in ga prosi:

— Pojdi, idi z menoj v hišo! Tega ne morem trpeti, da te naši ljudje takega vidijo! Tone! Pojdi, greva v hišo!

Purčeler jo potisne v stran. Ko mu solze tečejo po obrazu, pokaže na mrtvega konja!

— Tako dela nebo z menoj! Vse pride čez mene! In svoje najljubše sem moral izgubiti! Vse najljubše, kar sem imel! Žena ga prestrašena pogleda.

— Tone! Nikar se ne pregreši! — V zmedenih hitrici dvigne otroka s tal in ga drži nasproti očetu. — Solze ji dušijo glas. — Pojdi s svojim otrokom! To je najljubše, kar moreš imeti! Pogledaj, Tone, kako se ti smeje in steza proti tebi roke! Da, Tone, vzemi otroka!

— Da, je že prav! — Purčeler potegne z roko čez oči. — Pred ljudmi mi nikar ne delaj takih komedij!

— Tone!

Ali ga je užalil bolestin očitke, ki je zvenel iz te besede? Ali pa se je zopet zbudila napol izkruhana jeza v njem?

— Pusti me pri miru! — zakriči. — Danes ničesar ne prenesem. Ali pa bi ti mogel kaj povedati, kar bi mi bilo žal.

Karolina hoče molče oditi iz hleva; toda Tonček iztegne trepetajočo roko: — Atek, prosim, pusti me, da jaham konjčka.

— Da! Fantek! Ta je že izjahan! Lepo izgleda pri Purčelerju! Eno za drugim se pogreza! Prav se mi godi! — Purčeler se s pestjo udari po čelu. — Tak osel, ki je beračico pripeljal v hišo, se ne more pritoževati, ako se nadloge zagrižejo v vse stene, kot rja v najboljše železo. Da, fantiček, le zahvali se pri svoji materi!

Karolina mora otroka postaviti na tla, njeni roke sta tako oslabele, da ga ni mogla več držati. Bledega obraza stoji naslonjena na zid, kot bi se raztrgala življenjska žila njene ga srea.

Oba hlapca in Cila se molče splazijo skozi vrata in Purčeler še opazi smeh dekletce.

— Da imaš prav, da se mi smeješ! — Snomni se, da je obljubil, da bo deklo odslovil. — Toda ne! Pametnešče, če gre kdo drugi! Potem bi se k Purčelerju zopet vrnila solnčna svetloba. — Z globokim vzdihom, kot bi mu postalo lažje, stopi na prsto in pograbl puško. — Nocoj ne pridem domov; ostane gori v lovski koči! — zakliče čez ramo. — Slednjič se moram vendar enkrat prespati in imeti kako mirno uro.

Puško obesi čez ramo in truden odide. Na vrtu se še enkrat ozre proti hiši. Po slepi jezi ga prevzame ginjenost, razum in kesanje. Toda nevoljno obrača klobuk. — E, kaj! Sai vendar mora vedeti, da nisem mislil tako! — Tedaj pa zasliši na cesti otroka bridko jokati. — O, punčka! Kaj pa je? — Stopi po stopnicah in vidi pri obeestnem jarku stati deklico v bridki žalosti. Pred otrokom leže črepanje lončenega lonca.

— Dekletce! Kaj pa je? Ali ti je posoda padla iz roke?

— Žid, — ihti otrok, — žid se je zadel ob mene in mi je razbil lonec.

— Seveda! Zopet žid! Beži, punčka, zato ne smeš jokati! — Purčeler izvleče robove, obriše z njim solze z otrokovega obraza ter ji podari dolar. — Tako, srček, tukaj imaš nekaj! Kupiš si nov lonec, kar pa ti ostane, spravi v svoj nabiralnik! — Smeje potrplje potolaženega otroka po hrbtu in gre svojo pot.

(Dalje prihodnjič.)

SMRT NEMŠKEGA VOHUNA

Nemški vohun, mornariški nadporočnik Karl Hans Lodi, je bil 6. novembra 1914 na Angleškem ustreljen. Lodi je bil nemški mornariški nadporočnik v rezervi ter je ob izbruhu vojske opravljal službo kapitana na trgovskem parniku paroplovne družbe "Hapag". Ob izbruhu vojne je njegov parnik plul v norveških vodah. Lodi se ni več vrnil v Nemčijo, ker ga je v Oslu čakalo povelje, naj nemudoma odrine na "svojo" fronto.

Kmalu potem se je v Edinburgu na Angleškem izkrcal čudaški Američan Mr. Inglis, ki je imel pravičen potni list angleškega zunanjega ministrstva. Mr. Inglis je bil premožen, pa nekoliko ekscentričen ameriški popotnik, ki se je pravkar iz Berlina vračal v Ameriko. V Edinburgu pa se je ustavil za dalj časa. Tu je obiskal kavarne, bral časnike, hodil v pristanišče, občudoval angleške vojne ladje, klepetal in popival z angleškimi mornarji. Njegova edina skrb je bila le — bolni sorodnik, katekreg je zapustil v Oslu. Temu sorodniku je vsek dan pošiljal brzojavke in bolnik John-

son mu je vsak dan odgovarjal — tudi brzojavno. Mr. Inglis je spraševal, kako se bolezen obrača, sorodnik Johnson mu je pa odgovarjal, da gre bolje ali slabše. Na to brzojavno dopisovanje so takoj postale pozorne angleške oblasti.

Mr. Inglis pa je bil tudi navdušen kolezar. S svojim kolegom se je večkrat vozil v Portsmouth in v Liverpool, kjer so predelavali angleške tovarne parnike v pomožne križarke, ter v Hull in Rozy, kjer je bilo zbirališče angleškega vojnega brodograja. Tudi s tem popotovanjem je Mr. Inglis obrnil nase pozornost angleške poizvedovalne službe. To je začutil tudi Mr. Inglis sam. Zato je postal previdnejši. Nič več ni kolesaril, ampak je raje ostajal v Londonu, se tukaj zanimal za angleške ukrepe proti napadom nemških Zeppelinov ter — zbiral stare znamenke.

Mr. Inglis je bil namreč hudo navdušen filatelista. Cele zvezke starih znamenj je v zameno pošiljal v Oslo, Stockholm ali v Amsterdam, odkoder so mu ondodni njegovi filatelistični prijatelji pošiljali

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi s velikimi stroški. Mnogo jih je, ki so radi slabih razmer tako prizadejati, da so nas naprosili, da jih počakamo, sako naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo na ročnino točno.

Uprava "G. N."

v zameno druge dragocene znamke. Kajpada so vse te znamke bile prilepljene po določenem in le prejemniku znanem sistemu. Toda angleška tajna poizvedovalna služba je kmalu zasledila tudi to nedolžno delovanje Mr. Inglisa, kar je ta tudi kmalu opazil. Toda zbegati se ni dal. Kot odlični Američan je stopil naravnost v levji breg, naravnost do šefa angleške protivohunske organizacije in policije, do londonskega policijskega predsednika. Njemu se je ogorčeno pritožil, da angleške oblasti njega, nedolžnega Američana, tako po krivici zasledujejo. Ves ogorčen je Mr. Inglis zapustil London ter se preselil v Queenstown, ki je slučajno glavna luka na Irskem.

Tu pa je Mr. Inglisa doletela zla usoda. Angleška policija ga je prišla in mu dokazala, da on ni Mr. Inglis, ampak nemški nadporočnik Lodi, ki je ves čas vohunil za Nemčijo. Lodi ni tajil, ampak vse priznal. Kajti London je vsa njegova poročila in brzojavke vjel ter jih razvozljal tako, da so mu pokazali točne prepise vseh poročil, ki jih je pošiljal svojim predstojnikom v Nemčijo. Angleško vojaško sodišče ga je obsodilo na smrt. Ko je poveljnik ječe Tower stopil v njegovo celico, da Lodija odpelje na morišče, mu je Lodi dejal: "Mislim, da vohunu ne boste hoteli podati roke". Nato pa je Anglež odgovoril: "Ne! Vohunu ne dam roke, pač pa pogumnemu možu".

V Nemčiji so izvedeli za njegovo smrt, ki ga je doletela 6. novembra 1914, šele meseca januarja leta 1915.

MOŽ S PETDESETIMI IMENI

Pariška policija je po dolgem iskanju ujela najbolj spretnega vlomileca naših dni, Louisa Einaca, ki je s svojimi drznimi podjetji že pred leti dal kriminalnemu pisatelju Leblancu snov za znamenit roman. Njegov gentleman in vlomilec Arsene Lupin je imel svojo živo podobo v Einacu.

Ta je znal tudi svojim najbolj tveganim pustolovčinam

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

4. decembra: Manhattan v Havre
7. decembra: Saturnia v Trst
Hamburg v Hamburg
Berengaria v Cherbourg
8. decembra: Champlain v Havre

11. decembra: Gen. Von Steuben v Hamburg
12. decembra: New York v Hamburg
14. decembra: Majestic v Cherbourg
Washington v Havre
Conte di Savoia v Genoa
15. decembra: Paris v Havre
Bremen v Bremen
19. decembra: Albert Ballin v Hamburg
21. decembra: Olympic v Cherbourg
26. decembra: Deutschland v Hamburg
29. decembra: Ile de France v Havre

V JUGOSLAVIJO

\$125
IN VEČ
TRETJI
RAZRED

POSEBNO ZNIŽANE CENE
ZATJAINNAZAJ
DO BREMENA ali HAMBURGA ZA OMEJENO
BIVANJE V EVROPI

BREMEN - EUROPA

NAJHITREJŠA POT V STARO DOMOVINO
DEUTSCHLAND - NEW YORK
HAMBURG - ALBERT BALLIN

SLAVNI HAPAG EKSPRESNI PARNIKI

Če ne morete sami iti v domovino, naj vas vaš evropski sorodnik obiščejo v Ameriki, ker je cena tako nizka.

Vprašajte vašega agenta

HAMBURG - AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD

57 Broadway : : : New York

dati odtenek velikodušnosti. Fine manire, ki si jih je bil prisvojil kot dolgoletni spremljevalec nekega aristokrata, so mu zagotavljale posebno priženskah, ki jih je zmesal in okradel, že v naprej popoln uspeh.

V zadnjih časih se je specializiral na "fasično plezanje", njegovo spretnost pri tem bi mu lahko zavidal vsak artist. Nobena hiša ni bila dovolj varna pred njegovimi obiski in počasi je postal strah in groza poselno vrtnih vil ob periferiji.

Policija ni nikoli vedela kje ga naj išče. V zadnjem p o drugem letu je prežala nanj n. pr. v Marsceilleu, kamor so jo vodili razni znaki, toda Einac, se je med tem sprehajal po Parizu in mirno opravljal svoj posel. Da so ga končno prišli, za to tudi ne gre zaslugi policiji, temveč ženski, ki ga je izdala. To je bila, kakor pravi Einac, edina ženska, ki se ji je zaupal in ki jo je res ljubil. V njegovem stanovanju na Montmartreu so našli nešteto krivih brad in nosov. Einacu ni bilo dovolj, da je v zadnjih letih nastopal pod petdesetimi različnimi imeni, temveč je vsakokrat tudi popolnoma drugače maskiral svoj obraz.

BOŽIČNI IZLETI

v Jugoslavijo:

POD OSEBNIM VODSTVOM

MAJESTIC v Cherbourg, odpluje 14. DEC.

Pod vodstvom Mr. Ekerovich-a.

BREMEN v Bremen, odpluje 15. DEC.

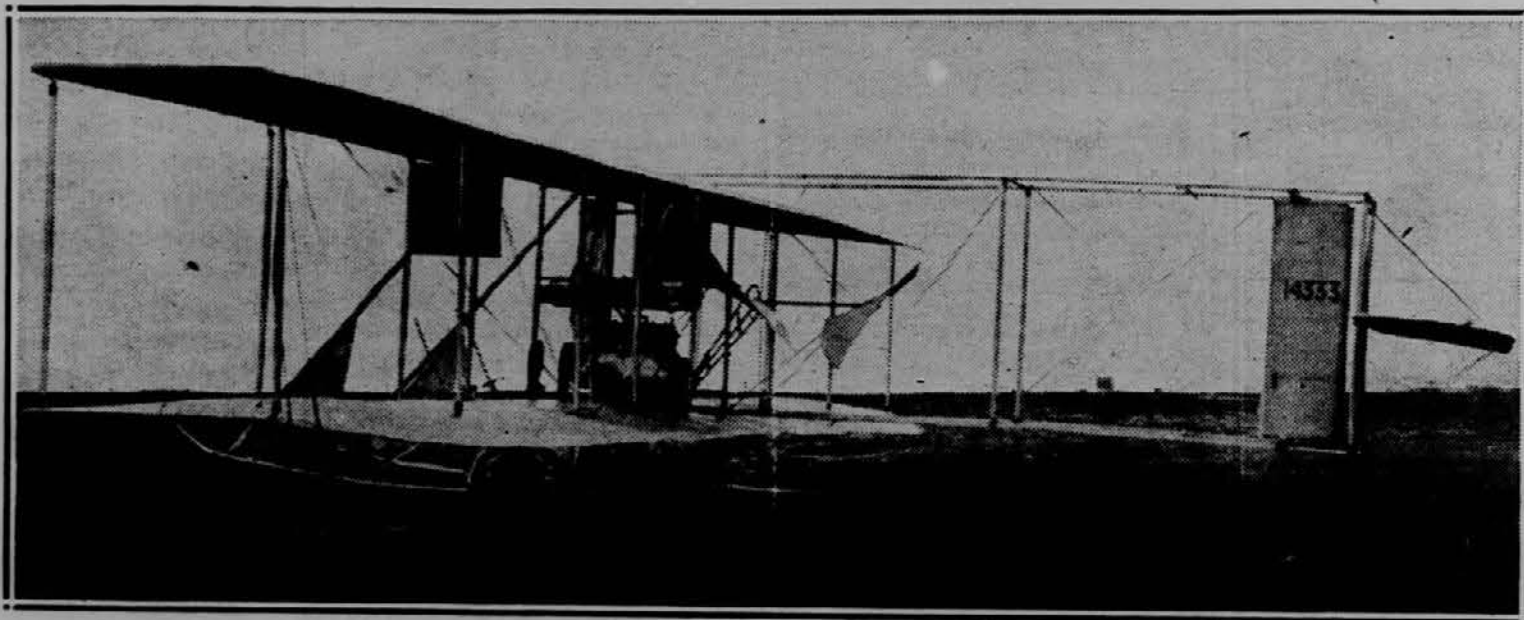
Pod vodstvom Mr. Wohlmuth-a.

PARIS v Havre, odpluje 15. DEC. —

Kdor želi imeti prijetno družbo, naj se nam takoj prihlasi in če je gotov, naj pošlje nekaj are, da mu preskrbimo najboljši prostor na enemu izmed teh parnikov. Mi bomo takoj preskrbeli vse potrebne listine za potovanje in sploh vse, da bo vsakdo zadovoljen. Dolgoletnekušnje in priporočila onih, ki so se posluževali našega posredovanja, so najboljše jamstvo vsakemu. Priglasite se takoj za navodila na:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(TRAVEL BUREAU)
216 West 18th Street New York, N. Y.

LETALO, KI BO POSLANO V MUZEJ

Wrightov zrakoplov, s katerim je Grover C. Bergdoll krožil l. 1913 nad Philadelphijo, je bil poslan v Camden, N. J., kjer bo završil svoj zadnji polet. Nato bodo letalo poslali v muzej Franklin Instituta.

ZEMLJEVIDI

STENSKI-ZEMLJEVIDI

Na močnem papirju s platnenimi pregibi7.50

POKRAJNI ROČNI ZEMLJEVIDI:

Dravska Banovina30
Ljubljanske in mariborske oblasti30
Pohorje, Kozjak30

CANADA

.....40

ZDRUŽENIH DRŽAV

VELIKI40
MALI15

NOVA EVROPA

.....60

ZEMLJEVIDI POSAMEZNIH DRŽAV:

Alabama, Arkansas, Arizona, Colorado, Kansas, Kentucky, Tennessee, Oklahoma, Indiana, Montana, Mississippi, Washington, Wyoming25

Illinois, Pennsylvania, Minnesota, Michigan, Wisconsin, West Virginia, Ohio, New York, Virginia40

Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, rekomandirajte pismo.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 W. 18 Street
New York, N. Y.

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.